

Hodnocení vedoucího bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Dita Hromádková		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2019/2020
Název práce	Za hranicí nehezkého		
Vedoucí práce	Mgr. Lucia Fišerová, Ph.D.		

Studentka ateliéru Reklamní fotografie FMK UTB Dita Hromádková ukončuje svoje bakalářské studium předložením teoretické práce *Za hranicí nehezkého*. Přesto, že to z názvu práce není zřejmé, studentka se v rámci textu omezuje jen na obraz člověka, tedy žánrově na portrét a akt, i když většina zmíněných prací se pohybuje někde na pomezí těchto žánrů. Toto zúžení oblasti zájmu autorka předesílá již v úvodu.

Předem bych ráda zmínila, že práce mě docela mile překvapila, zejména vzhledem k tomu, že nebyla konzultována. Oceňuji například práci s literaturou, propracované teoretické pozadí práce, a také schopnost klást si zajímavé a podstatné otázky po povaze krásy. Na vysoké úrovni jsou taktéž analýzy a komparace jednotlivých děl. Přesto bych ráda zmínila i několik slabších míst, které práce obsahuje.

Autorka se v první části práce nazvané *Estetika*, rozebírá tři typy zájmů ve fotografii podle filosofických teorií Rogera Scrutona a Dominica Lopese. Na závěr teoretické úvahy ale neshrnuje, v čem je podstatná pro téma zkoumaného problému bakalářské práce. Od zbylého textu je tím pádem vlastně oddělená tudíž vlastně trochu navíc.

Namísto této abstraktní úvahy by se v úvodní části hodilo zaměřit se spíše na jakýsi ideál krásy, daný společností a měnící se s dobou, pokud si tedy autorka vybrala jako příklad zobrazení lidského těla a tváře. Tento ideál dlouhou dobu určoval, co a jak se zaznamená v rámci umění ale i třeba reklamy a co ne. Zlehka se toho dotýká až v polovině práce, v nejasné kapitole nazvané *Krása*, která určitě měla být hned na začátku, abychom „ošlivost“ vymezili vůči něčemu už kodifikovanému, legitimizovanému. Také mi v práci chybí nějaký záběr do mimoumělecké vizualty, která se tématu nedokonalosti věnuje a to je například zmiňovaná reklama. Momentálně mě napadá značka Zalando, která představuje módu pro typy lidí, kteří nezapadají do norem, ale je to i spousta dalších značek, oslovujících plnoštíhlé modelky a podobně.

Taky nelze souhlasit s tvrzením, že by „tradiční myšlenka příjemného či líbivého umění nebyla prolomena do začátku 20. století“. Už v dějinách umění středověku (především zaalpského) máme spousta příkladů účelového použití nehezkých obličejů s grimasami, i realistických, zdevastovaných těl. Důvody ošlivosti byly zejména zdůraznění špatných lidských vlastností – např. trýznitelé Krista, ale také zdůraznění samotného utrpení v

nespočetných obrazech Ukřižování (za všechny vzpomeňme Isenheimský oltář od Grünewalda). Dále pak určitě Lucas Cranach, Albrecht Dürer, Francisco Goya a mnozí další umělci často trpí melancholií. Práci by měl předcházet historický exkurz do dějin zobrazování.

V práci zůstalo docela dost chyb, jednak v poznámkách, v nepřesném uvádění zdrojů, dále pak v práci často chybí datace děl nebo projektů, a to v textu anebo v popiscích k obrázkům. Také je tam několik chyb ve jménech (Dorota Sadová) anebo nesprávně psané úvozovky. U některých zmiňovaných autorů zcela chybí obrázky (Kiki Smith), u jiných podstatných je třeba jenom jeden (Ivan Pinkava, Robert Mapplethorpe). Taky upozorňuji, že anotace k umělcům na databázi Artlist nejsou anonymní, je potřeba uvádět autora textu!

Dále mi není jasné, proč je u drobné kapitolky *Krása* zmíněna právě Rineke Dijkstra, jestli uvedené portréty dětí na pláži tedy spadají do tématu práce anebo naopak, z nějakého důvodu se ocitají v kategorii krásy...

Nerozumím také zařazení sekvencí nahého těla od E. Muybridge, které je vlastně esteticky bezpříznakové a nezařazení mnohých dalších fotografií. Například autorka Orlan, která systematicky pracuje se svým tělem od 90. let jako s materiálem pro plastického chirurga, který zásahy naplňuje její umělecké vize. Z extrémů hybridních těl třeba duo Aziz and Cucher anebo už jenom Diane Arbus se svými jednoduchými portréty by určitě stála za zmínku. Také si myslím, že výborným příkladem hodným vícero ilustrací je Ivan Pinkava, který je zastoupen jedinou fotografií.

Nicméně bakalářskou práci přes tyto výhrady považuji za zdařilou a hodnotím ji známkou **velmi dobře – B.**

Kontrola plagiátorství byla negativní – systém našel shodu 15 %.

Návrh klasifikaceB – velmi dobře.....

V(e) Zlíně dne 26. 8. 2020

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------